

der altsaa ikke er Nødvendighed i en af de jydke Byer, saa længe
 man man heller ikke oprette en Farselstiftelse, som tillige
 er Læremiddel. Men saa kunde Staten sikkert oprette et Fxh
 hjem til ca 100 gratis fjendte med en fast ansat Accou
 cheur, en Borjordenstier samt to - tre unge Jørgensare,
 der fik deres Uddannelse paa Hjemmet. Kort sagt oprette
 Anstalten som en stor Filial af den hyl Farselstiftelse.
 Man vil mindeligen mene, at der ikke behøves Fxhjem andre
 Steder end i Kjøbenhavn, Stiftelsen med dens Filialer er
 nok, og den vil blive udvidet, naar Rigshospitalet bliver
 færdig. Og for det stegende Antal fjendte Korider, der
 kommer til Kjøbenhavn for at fxe, er der jo Hjælp ved den
 private Velgørenhed, der opretter Hjem efter Hjem, og som
 finder de sig nok noget Arbjøde derinde. Men heri ligger
 netop Ulykken. Kvindene samles i Bunde herre baade
 for og efter Fxden. Men hvor længe kan og vil den private
 Godgørenhed vedblive med al denne Hjælp, og hvor længe
 vil Kjøbenhavns Kommune give den private Velgørenhed den
 uprocedige Støtte til at tilfredstille alle de ved Indvand
 ringen fra Landet dagligt stegende Krav? Kvindene kommer
 jo ikke blot herind for at fxe deres Børn og saa rejse bort igen,
 Løns tepartier bliver herinde med Børnene, som da anbringes
 i Pleje, endens Moderen tager sig en Restaurationsplads i
 Byen eller dens Nærhed; eller Børnet anbringes paa en